

либо (напр. читать). 2) узнаю: Научи са циганина, че имало единъ царъ въ друга земя, та ималъ дщери. Ч. 248. Вечерѣта, като ся научи майки му, че туртата была непожатната, каза на сына си да ся стяга за вар-вене. Ч. 247. 3) научусь, привыкну, поважусь что либо дѣлать: Който ся е научилъ, той ще ся и отучи. Ч. 175. Сѣ научиле две моми да си крадатъ босильокъ. М. 359. Имамъ си нива зелена, Научилъ ся е суръ еленъ, Нивата да ми прогазвѣ. М. 130. Научила се е кадуна Тодора, Деня за вода да не отива, Лю ми вечеръ по месечината. В. 55. Но са научи, майно ле, Зла мѣчка стрѣвница Та вечеръ кѣсно дохожда. Д. 7, 15—17. Райна бѣше научена да вижда тейка си сѣкъ день. Р. 21. Врѣмето и неволята мѣ направиха да привыкна и да ся научѣ на уединеніе-то. Х. I, 141. Козлето оздравѣ съвършенно и научи ся съ мене чудесно. Р. С. 43.

Нафолъ с. м. въ выраженіи: **Отъ нафолъ** притворно: Ясъ ке легнамъ болна отъ нафолъ, Ке си лежамъ за една неделя И безъ лѣбець и безъ студна вода. М. 90. Ти да си умривъ отъ вафолъ. М. 185. Загради църква Арангелъ, И отъ наволъ ти умри си. М. 187. ср. М. 468.

Нахвѣли и. св. одобрю: Оттука излиза едно правдо, което не може да ся не нахвали всякому. Л. Д. 1873 г. 274. Колкото за сви-нѣты може ся нахвали и варѣжъ и на нашиты селяны да си ги подобръ-вать съ сбираниѣ добычѣта отъ по-харенъ сой. Л. Д. 1873 г. 269.

Нахваѣнъ са и. св. **Нахващамъ** са и. дл. схвачусь, схва-тываюсь: А други-тѣ (момичета) вси-тѣ навѣзватъ ватрѣ та ся на-хванѣтъ за вѣжето и изопнѣтъ го на колело. Ч. 7. Сичкытѣ други ше станатъ пилета (чѣда на майката) и ше са нахвѣятъ до нея едно до друго отъ отзадъ за пояс-тѣ, за да са чюватъ отъ орела съ нейнота поможъ. Ч. 105. Сичка порѣда отсѣдва отъ коня и слѣзва отъ коля. Вързоконци и зѣлвы ся нахващѣтъ на завареный игроводъ. Пк. 118.

Нахврѣгамъ **Нахврѣлямъ** и. св. набросаю: Тамъ ся нахврѣ-лватъ едно по едно даровѣтъ, които ся разгѣдватъ внимателно отъ сва-титѣ. Ч. 75. **Нахврѣлямъ** са 1) побросаюсь: Зайчитѣ, като това обду-мали, впуснали ся къмъ вира, да ся нахврѣлятъ и да ся издаватъ. Об. 87. Сѣта сѣ войска сѣблечи И сѣ въ Дунава нафѣрля. Бонч. Н. II. 76. 2) вдоволь настрѣляюсь: Кога к' одѣтъ на пѣрвиче, Коня да сѣ на-яваеъ, Пушки да сѣ нафѣрляеъ, Джилитѣ да сѣ наиграеъ. М. 200.

Нахія* (*nāhyet*, *vulg.* *nāhyè* s. a. 1. *Côté, contrée.* 2. *District*) с. ж. страна, округъ: Просту тебѣ Восна Сарајово, Просту тебѣ сѣрбска на'на. М. 47. На 'сета земя сѣ пречу 'Сета земя околѣя И Вардарска Вардарѣя, На Солунската на'на. М. 77. Дошло писмо отъ Влашка наа, Да си пойдѣмъ на Косово Косово поле широко. М. 97.